

VOORJAARSZEELT IN BEELD

Foto: John de Jong

Duik tussen de waterplanten!

In april begint bij Marcel Pomp de spreekwoordelijke 'zeeltkoorts' op te komen. Die maand is voor hem namelijk het startsein om weer achter *Tinca tinca* aan te gaan. Deze vis met de robijnrode ogen, machtige staart, grote rugvin en minuscule kleine schubben vormt voor hem dé targetvis in het voorjaar. Alle ins & outs van de voorjaarsvisserij op zeelt doet hij in dit artikel en op Visblad TV uit de doeken.

TEKST EN FOTOGRAFIE MARCEL POMP ILLUSTRATIES EMIEL VAN DIJK

Nou hoor ik jullie denken: "Zeelt in april, is dat niet veel

te vroeg? Zeelt staat toch bekend als een echte zomervis?" Dat klopt, maar wat weinigen

weten is dat de zeelt ook in het voorjaar al volop actief en daarmee prima vangbaar

is. Zeker in de ondiepere singels en stadswateren, waar de watertemperatuur veel sneller omhoog schiet dan in bijvoorbeeld diepe plassen en zandafgravingen – die komen pas in juni lekker op gang. Singels en slootjes zijn bovendien de plekken waar zich als eerste waterplanten ontwikkelen. Rietstengels schieten als onkruid uit de grond en voor

je het weet ligt het water weer vol met plompenbladen en waterlelies. Allemaal plekken waar de zeelt zich uitstekend voelt. Daartussen is nu bovendien nog geen overvloed aan natuurlijk voedsel aanwezig, wat minder concurrentie betekent voor jouw maïskorrel of miniboilie.

BIJNA OVERAL

Qua te bevissen water heb je een vrij ruime keuze, want in principe kun je in bijna ieder plantenrijk water zeelt vinden.

Slootjes, vijvers, boezemwateren, zandafgravingen en plassen; bijna ieder type water is geschikt voor de zeelt. Of beter gezegd: de zeelt is geschikt voor bijna ieder type water. Zolang er voldoende begroeiing is in de vorm van (onder) waterplanten, weet deze vis zich prima staande te houden. Als een van de weinige vissen kan de zeelt zelfs in zeer zuurstofarm water overleven. Het feit dat de zeelt een alleseter is, heeft hier ongetwijfeld mee te maken. Uiteraard heeft 'de doktersvis' – andere vissoorten zouden van ziekten en kwalen kunnen herstellen door zich tegen de zeelt aan te wrijven – zijn voorkeuren in de vorm van slakjes, wormpjes en insectenlarven, maar een moeilijke eter is de zeelt zeker niet.

VIS OPSPOREN

Na het voorgaande is het niet verwonderlijk dat zeelt regelmatig als bijvangst wordt gevangen door wit- en karpervissers. *Tinca tinca* is als alleseter immers ook niet vies van een made, worm, maïskorrel, tijgernoot of boilie. Maar de laatste jaren ontdekken ook steeds meer sportvissers hoe leuk juist het gericht vissen op

zeelt is. Daarbij is het uiteraard belangrijk dat je zeker weet dat er in een bepaald water een bestand aan zeelt zwemt. Wateren waar 's zomers plompenbladen groeien zijn vrijwel altijd kassa. Ook rietkantjes doen het altijd erg goed. Let tijdens je zoektocht ook op of je belletjes aan het wateroppervlak ziet. Dit kan een klein belletjesspoor of compleet schuimplakaat zijn – zeelt zwemt heel vaak in groepen. Tenslotte zijn springende of rollende zeelten een duidelijk en goed teken: van zeelten die dit doen wordt gezegd dat het vissen zijn die aasgedrag vertonen. Dat komt mooi uit, want daardoor stijgen onze kansen aan de waterkant.

ACTIEF EN STATISCH

Zeeltvissen kan op allerlei manieren – vaste stok, winckle picker, feederen, method-feederen – maar zelf kies ik voor het aloude penvissen of de karpermanier met vastlood. Met de penhengel vis ik in het vroege voorjaar actief diverse voerplekjes af. Zodra het water wat meer is opgewarmd, schakel ik over op het statisch vissen met een vastlood systeem. ▶

Marcel Pomp: "Zeelt is vanaf eind april prima vangbaar. Wacht dus zeker niet de zomer af!"

PENVISSSEN

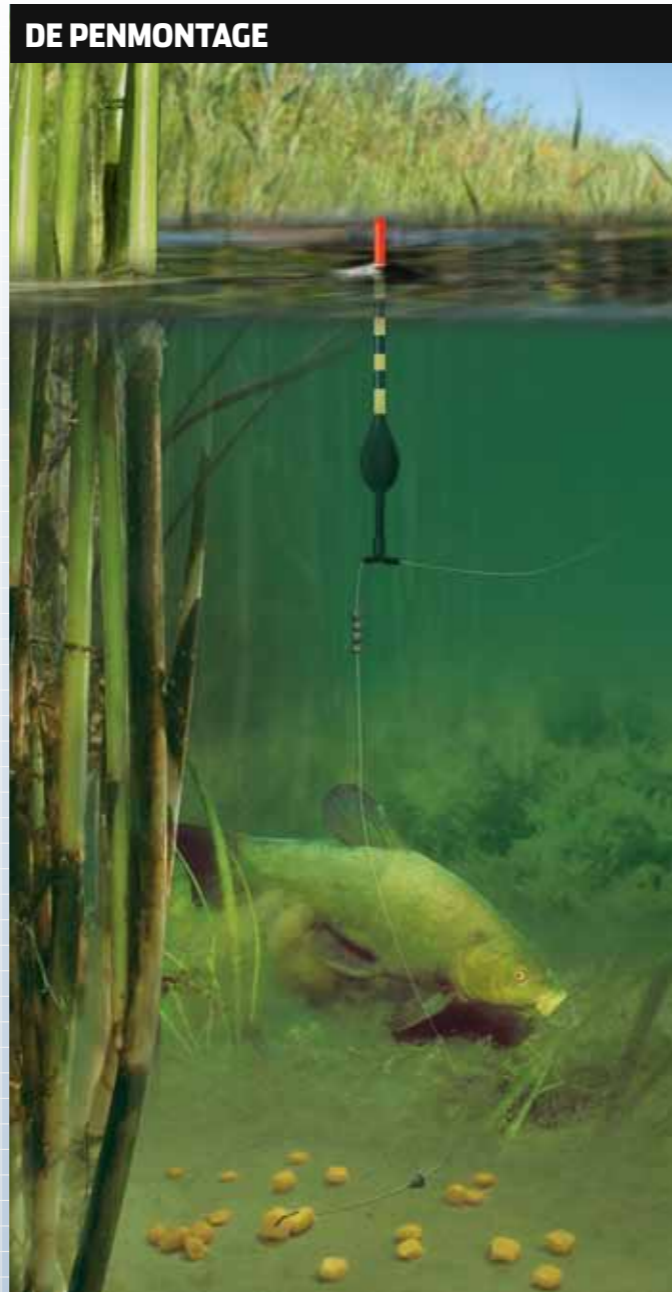
Wanneer het water in het vroege voorjaar nog vrij koud is en de stofwisseling van de zeelt nog niet op volle toeren draait, is het aasgedrag nog erg voorzichtig. Door heel secuur met de pen te vissen, kun je die twijfelachtige aanbeten toch nauwkeurig registreren. Pak voor het penvissen een lichte karper-/barbeelhengel (bijv. 1,5 lbs) in combinatie met een dito werpmolen voorzien van 18/00 of 22/00 nylon. Als dobber gebruik je een licht karperpennetje of een echte 'tenchlifter' – een dobber met een laaggeplaatst drijflichaam die bij een aanbeet prachtige opstekers produceert. Met wat bulklood zorg je ervoor dat de pen mooi wordt uitgebalanceerd. Stel je dobber zo af dat het drijflichaam onder water komt te staan en maar een klein deel van de antenne boven water uitkomt. Probeer de pen het liefst zo uit te loden dat je haak (maatje 10 of 12) met aas en een vijftal centimeters lijn plat op de grond ligt. Plaats het laatste loodje net boven de bodem.

ONDER DE DOBBER

Blikmaïs is mijn favoriete aas voor onder de dobber. Dit gele wonderaas doet het erg goed bij onze geliefde zeelt. Pas echter op voor druk bevestig water. Op sommige wateren wordt er zoveel met maïs gevist, dat het ook weer averechts kan werken. Mijn tweede keus is daarom een cocktail van maden en casters. Houd hierbij wel rekening met de aanwezigheid van kleine witvis – je wilt je natuurlijk niet scheel vangen aan de voortjes. Om de kans hierop te verkleinen kun je overschakelen op maïs of wormen (denk wel aan de gesloten tijd voor worm). Tenslotte komen we bij de derde en laatste keus: de mest- of dauwpier. Op sommige wateren zijn zeelten verzot op dit aas. Uiteraard zijn er nog tal van andere aasjes, maar het voert te ver om die allemaal op te noemen. Het is tijd om te gaan pennen!

SNEAKY AANBETEN

Nu het aas is gekozen, kunnen we gaan vissen. De dobber staat langs een rietkraag en we gooien een heel klein handje maïs rond het haakaas. Als het goed is lokt het voerplekje vis en is het wachten op een aanbeet. Daarbij zal de dobber langzaam wegllopen of omhoog komen. Soms gebeurt dit heel voorzichtig en sneaky. Zeker in het voorjaar is het oppassen geblazen. Het kan zomaar voorkomen dat je dobber heel even omhoog komt en weer zakt. Dit zijn in het voorjaar dé momenten om aan te slaan. Daarna zul je al snel doorkrijgen of je het met een zeelt aan de stok hebt. Deze vissoort blijft lang onder, zwemt in rap tempo heen en weer en probeert ook meters te pakken. Soms voel je de vis kopschudden; het bekende bonken. Zet je slip niet te strak en geef zo nu en dan lijn. Op een gegeven moment is de sterke tegenstander toch moegestreden en kun je de zeelt het net in laten zwemmen.

DE PENMONTAGE

PENVISSSEN INGEZOOMD

Speur het water goed af naar bellensporen. Een teken van azende zeelt.

Met wat lichte pennetjes, loodhagels en haakjes 10 en 12 ben je klaar.

Zoete maïs uit blik is superaas. Maak hier enkele kleine voerplekjes mee.

In het voorjaar sla je al bij de minste of geringste beweging op de dobber aan.

DE VASTLOOD MONTAGE

In tegenstelling tot het actieve penvissen is het vastlood systeem een passieve vismethode. De hengels liggen op de steunen, de piepers en wakers staan op scherp en het is wachten op een run. Dit is een zeer effectieve manier van zeeltvissen en daarom mijn favoriete techniek. Pak voor dit werk een lichte karperhengel (1,25lb – 1,75 lb) en een bijpassende (vrijloep)molen, zoals de Shimano Baitrunner in de 2500-4000 series. Op de molen spoel je 24/00 nylon, zoals de Gamakatsu super G-Line nylon. Deze lijn is met een trekkracht van 6,8 kg bij 24/00 sterk genoeg om een behoorlijke zeelt te kunnen drillen. Bij een vastlood systeem is het gebruikelijk om met onderlijnen te werken. Deze kun je kant-en-klaar kopen, maar zoals de meeste vissers prefereer ik 'homemade rigs'.

KNOPEN MAAR

De onderlijn die ik aanknoop is de 'no-knot rig'. Dat is een simpele onderlijn waarbij het aas aan een losse 'hair' hangt en de haakpunt vrij kan prikken in de bek. Deze rig maak je van een stukje nylon, fluorocarbon of braid (gevlochten onderlijnmateriaal), een kleine karperhaak met oog zoals de Gamakatsu (maat 6-10) of een Drennan super specialist (maat 8-12) en een wartel maat 8. Maak de onderlijn tussen de 7 en 10 cm lang. Daarvoor knip je een stukje braid (Drennan super specialist) van 15 cm af waarin je aan een van de uiteindes een klein lusje knoopt. Het andere uiteinde haal je via de buitenbochtkant door het oogje van de haak, totdat het lusje zo'n 1,5 tot 2 cm boven de haakbocht uitkomt. Draai de lijn zonder lus nu zeven à acht keer om de haaksteel. Haal deze daarna weer aan de buitenbochtkant door het oogje. Bevestig het uiteinde aan de wartel en de no-knot rig is klaar.

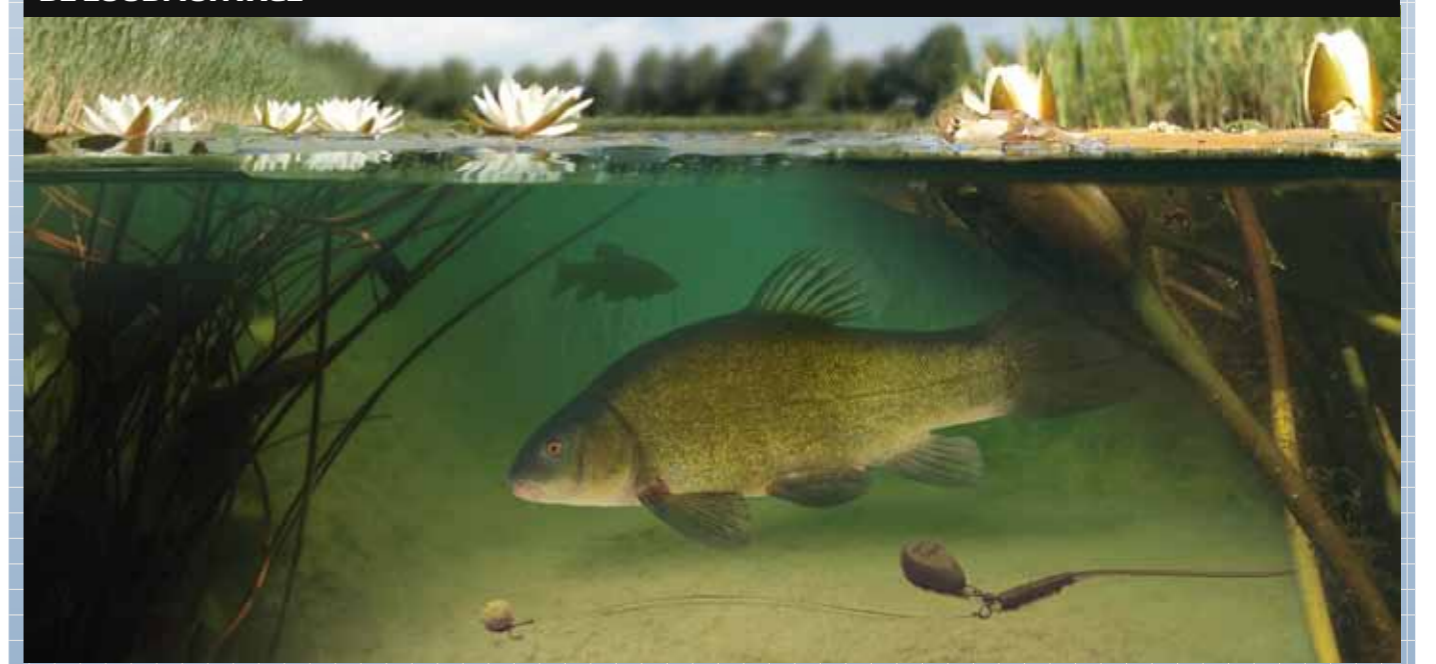
SYSTEEMPRAAT

Verder met het vastlood systeem. Hier hebben we buiten de onderlijn nog een tube, leadclip, lood (40-70 gram) en een zogenaamd tailrubber nodig. Schuif als eerste 20 cm tube op de hoofdlijn, daarna gevolgd door tailrubber en leadclip. Bevestig nu het einde van de hoofdlijn aan de wartel van de onderlijn en schuif die laatste in de leadclip. Maak het lood aan de clip vast en schuif de tailrubber over de clip. Nu is het alleen nog een kwestie van de tube doorschuiven in de tailrubber. Met behulp van een boilienaald rijg je het aas door de hair (het lusje onder de haak) en trek je de boiliestopper in het lusje vast in de boilie.

KEIHARDE RUNS

Aassoorten als maïs, plastic imitatiemaïs, pellets, tijgernoten en (mini)boilies – tip: Solar 'the secret' boilie; een toppertje voor zeelt – blijven met behulp van een stopper prima zitten. Je kunt nog wat boilies, maïs of minipellets bij het haakaas gooien voor wat extra attractie. Houd dit echter bescheiden, want anders zou het alleen maar langer kunnen duren voor de zeelt bij je haakaas terecht komt. Is dit laatste het geval, dan trekt de onderlijn zich strak op het gewicht van het lood, prikt de haak, gaat de vis er als een haas vandoor en is een loeiharde run het gevolg.

DE LOODMONTAGE

STATISCH VISSSEN INGEZOOMD

De no-knot rig is super simpel doch erg effectief; de zeelt haakt zichzelf.

Miniboilies (8 tot 14 mm) zijn superaas.

Vis met lichte swingers of – nog beter – hangers en stel de lijn niet al te strak af.